

13.7.2023

ASIA

Rakennussuojelua koskeva päätös

KOHDE

Lyökin luotsivartiotupa, Uusikaupunki, kiinteistö Lyökin luotsiasema
895-474-1-39

Kiinteistön rakennuksineen omistavat Harri Raitio, Henri Raitio, Kristian Raitio, Markus Raitio ja Mirva Wessman-Raitio.

Pysyvä rakennustunnus: 100798385T

ASIAN VIREILLETULO

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (ELY-keskus) on pannut omasta aloitteestaan Lyökin luotsivartiotupaa koskevan suojeluasian vireille rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain (498/2010) mukaisena asiana 16.12.2015.

Lyökin luotsivartiotuvalla saattaa olla rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain tarkoittamaa kulttuurihistoriallista merkitystä.

Luotsivartiotupa on osa valtakunnallisesti merkittävää rakennettua kulttuuriympäristöä (RKY 2009). Luotsivartiotupa on huomioitu Museoviraston tekemässä Meriväyliä rakennusperintöä koskevassa inventoinnissa Meriväyliä rakennusperintö (2009).

ASIANOSAISTEN KUULEMINEN JA LAUSUNNOT

Museoviraston lausunto 26.5.2016

Luotsivartiotuvat rakennustyyppinä

Ensimmäiset maininnat Uudenkaupungin Lyökinsalmen luotsipaikasta ovat vuodelta 1734, jolloin luotsaustoimintaa hoiti kuusi luotsia ja luotsirenkiä. Lyökin luotsivartiotupa liittyy myöhempään, 1850-luvulla alkaneeseen keskusjohtoisen luotsauksen kehittämiseen.

Luotsivartiotuville oli tyypillistä sijainti luotsattavan väylän suulla, hyvällä tähystyspaikalla, josta myös lähestyvien laivojen oli ne helppo havaita. Vartiotupa ei ollut tarkoitettu asumiseen, jonka takia niiden lähiympäristöön nousi luotsien varsinaisia asuinrakennuksia. Vielä 1850- ja -60 -luvuilla vartiotuvat olivat yksinkertaisia porstualla ja porstuakamarilla varustettuja yksittäistuparakennuksia. 1880-luvulta lähtien rakennustyyppiin lisättiin tähystystorni, jonka on tulkittu osittain johtuneen kaukoputken yleistymisestä tähystämisen apuvälineenä. Tämä yksityiskohta ja yleisesti sijainti näkyvällä paikalla ovat tyypillisiä ja tunnistettavia erityispiirteitä luotsivartiotuparakennusten kohdalla.

Turun luotsauspiirille oli tunnusomaista toteuttaa tähystystorni ”harjaratsastaja torni”- tyyppisesti. Myös valkoinen huomioväri oli tämän ajan ja erityisesti Turun luotsauspiirin alueen luotsirakennuksille tyypillinen. Luotsivartioasemissa onkin ollut nähtävissä käytön

sanelemia tyyppirakentamisen piirteitä, vaikkakin niistä jokainen onkin suunniteltu ja toteutettu yksilöllisesti.

Kohteen kuvaus ja säilyneisyys

Lyökin luotsivartiotupa valmistui vuonna 1893. Sen sijainti ja asema maisemassa ilmentävät hyvin luotsivartiotuvan tehtävää. Rakennus on Saaristomerelle tyypillinen yksikerroksinen ja tornillinen luotsivartiotupa, jonka havaitsee kaukaa mereltä ja joka tarjoaa hyvän tähystyspaikan ulapalle. Ajan vartiotuville tyypillisesti se on pienikokoinen, varustettu porstualla, tuvalla, keittiöllä (luotsivanhimman huone) ja tähystystornilla. Rakennus on säilyttänyt tyypilleen ominaisen vaalean värityksen.

Runkorakenteena on hirsi, joka on verhottu leveällä pontatulla vaakalaudalla. Korkea sokkeli on tehty käsin hakatusta graniitista. Alkuperäinen kivijalka on ollut luonnonkiveä. Perustusten muutoskorjaus on todennäköisesti tehty jo 1930-luvun lopulla. Ikkunamalli on tyypillinen 1800-luvun lopun neli- tai kuusiruutuinen ikkuna. Ikkunat on vaihdettu 1980-luvun korjauksessa, mutta muotokieleltään ne vastaavat alkuperäistä. Luotsivartiotuvan vesikatto on korjattu 2014, jolloin siihen on vaihdettu tiilikatto, joka johtaa veden kuparipellistä tehtyyn jalkaränniin ja korjauksen yhteydessä lisättyihin syöksytorviin. Alkuperäinen katemateriaali on todennäköisesti ollut rimahuopa- tai tiilikate.

Luotsivartiotuvan alkuperäispiirustuksien perusteella voi päätellä, että rakennus on säilyttänyt hyvin ulkoasunsa pääpiirteet ja huonejaon. Rakennusta on korjattu ainakin vuosina 1967 ja 1989. Pääpiirteissään rakennuksen julkisivumateriaalit, vesikatto ja ikkunat sekä valtaosa sisustusmateriaaleista ovat alkuperäistä rakentamisajankohtaansa uudemmat ja jo kertaalleen uusitut.

Suojelun edellytykset

Lyökin luotsivartiotuvalla on rakennustyyppinsä ja ilmiönsä edustajana rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain (498/2010) 2 §:n tarkoittamaa valtakunnallista merkitystä.

Lyökin luotsivartiotupa on säilyttänyt kulttuurihistoriallisesti merkittäviä erityispiirteitään ja se on hyvä esimerkki 1800-luvun merenkulkuun liittyvästä rakennusperinnöstä. Se on edustava esimerkki valtiojohtoisen luotsaustoiminnan historiasta ja rakennustavasta. Yhdessä Lyökin pookin kanssa ne ovat tärkeä osa paikallista merenkulun historiaa.

Lyökin luotsivartiotuvalla on merenkulun kulttuurihistoriaan sekä luotsilaitoksen rakennushistoriaan ja arkkitehtuuriin liittyvää historiallista merkitystä. Rakennuksella on rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain 8 §:n tarkoittamaa kulttuurihistoriallista merkitystä ainakin edustavuuden, historiallisen todistusvoiman ja historiallisen kerroksisuuden näkökulmasta (kohdat 3, 5, 6).

Suojelun tarve

Lyökin luotsivartiotuvan ja sen lähiympäristön säilyminen tulee turvata. Luotsivartiotuvan suojelutarve kohdistuu ennen kaikkea rakennuksen

ulkoasuun ja asemaan maisemassa. Sisätilojen keskeisenä säilytettävänä erityispiirteenä on huonetilajako. Sisätiloissa on vähän alkuperäisenä säilynyttä kiinteää sisustusta lukuisista muutokorjauksista johtuen. Säilyneitä rakennusosia ovat sisäkatot ja muutamat säilyneet alkuperäiset ovet.

Lyökin luotsivartiotuvan kohdalla valtaosa julkisivuihin liittyvistä rakennusosista on jo kertaalleen vaihdettu, joten suojeleminen on tarkoituksenmukaista kohdentaa julkisivumateriaalien sijaan ulkonäön erityispiirteiden säilyttämiseen.

Museovirasto on lausunnossaan antanut ehdotukset suojelumääräyksiksi.

Maakunnan liiton lausunto 18.1.2016

Varsinais-Suomen liitto puoltaa Lyökin luotsivartiotuvan suojeleminen ja toteaa suojelun toteuttavan maakuntakaavaa ja sen tavoitteita maakunnan rakennetun kulttuuriympäristön arvojen vaalimiseksi.

Uudenkaupungin kaupungin lausunto 1.2.2016

Uudenkaupungin kaupunki puoltaa lausunnossaan Lyökin luotsivartiotuvan suojeleminen. Aluekokonaisuus ja luotsivartiotupa tulee yleiskaava päivitetessä ja mahdollisia asemakaavoja laadittaessa ottaa huomioon siten, että niiden kulttuurihistoriallinen ja rakennustaiteellinen arvo säilyvät.

Viereisen kiinteistön/alueen omistajan/haltijan mielipide

ELY-keskuksen Liikenne ja infrastruktuuri -vastuualue on ilmoittanut lausuntonaan (1.7.2016), ettei sillä ole varsinaisesti huomautettavaa rakennussuojeluasiassa. Sorapintainen Lyökin maantie numero 12494 päättyy kyseisen kiinteistön edustalle, jossa sijaitsee tiealueella oleva kääntöpaikka. Maantien keskimääräinen liikenteen määrä on ympärivuotisesti ja kesäaikaan alle 100 ajoneuvoa vuorokaudessa.

Naapuri 1 (31.7.2016) on kannattanut suojeleminen ja katsonut, että myös ympäristö on suojeltava ja vapaa kulkeminen rantaan mahdollistettava.

Naapuri 2 (2.8.2016) on katsonut, että suojeleminen tulee käsitellä kokonaisuutena, eli suojella rakennuksen lisäksi rakennuspaikka ja luotsiaseman näkyvyys joka ilmansuuntaan.

Kohteen edessä olevalle yhteiselle vesialueelle Lyökin kalastuskunnalle on varattu mahdollisuus mielipiteen antamiseen.

Omistajien vastine 20.8.2016

Vastineessa on käyty läpi rakennuksen historiaa, tehtyjä korjauksia, kohteen arvoa ja maankäyttöä. Rakennusta korjataan loma-asunnoksi ympärivuotiseen käyttöön. Rakennus maalattiin öljymaalilla vuonna 2013. Rakennuksessa on suoritettu katon korjaus vuonna 2015, jolloin kuitusementtikatto vaihdettiin tiilikattoon. Samassa yhteydessä lisättiin kupariset jalkarännit ja syöksytorvet sekä vahvistettiin kattopalkkeja. Rakennuksen alapohja uusittiin, samoin 1960-luvulta oleva väliviiva

uusittiin sekä tehtiin hirsirungon korjauksia. Katon kerrosten alta löytynyt alkuperäinen mahongin väriseksi käsitelty puinen katto tullaan jättämään esille. Sisäpuolelta seinät tullaan vuoraamaan huokoisella puukuitulevyllä. Betoniset ulkoportaat joudutaan uusimaan. Korjausten yhteydessä uusitaan myös rakennuksen sähköistys ja vesijohdot.

Luotsivartiotupa on pinta-alaltaan noin 60 m² ja uudemmat talousrakennukset, sauna ja varasto kummatkin noin 15 m². Luotsituvan laajentamista on pidetty mahdottomana ja rakennuspaikan täydennysrakentamisen mahdollisuuteen viitataan tulevaisuudessa mahdollisesti tehtävän ranta-asemakaavan myötä.

Omistajat ovat puoltaneet suojelua ja pitäneet Museoviraston ehdottamia suojelumääräyksiä hyvinä. Suojelua ei kuitenkaan ole katsottu tarpeelliseksi ulottaa rakennuksen alapohjaan, joka on korjauksen yhteydessä uusittu. Huonejakoa koskevan suojelumääräyksen ei tule estää wc/suihkutilan rakentamista keittiön itäpäähän.

KAAVATILANNE

Vakka-Suomen maakuntakaavassa (vahvistettu 20.3.2013) Lyökin luotsivartiotupa on osoitettu valtakunnallisesti merkittävänä rakennetun ympäristön aluekokonaisuutena sra 4411, johon sisältyy valtakunnallisesti merkittävä rakennetun ympäristön kokonaisuus sr 4643. Kohdekuvaus on: *"Uudenkaupungin luotsiasema. Hirsirunkoinen luotsiasema vuodelta 1895 sekä saunarakennus 1900-luvun loppupuolelta. Luotsiasemassa vaakalautoitus, torni, kuisti sekä kuusiruutuiset ikkunat. Rakennus hyvin säilynyt. Merenkulkulaitoksen hallinnassa. RKY 2009."*

Lisäksi alue kuuluu maakuntakaavan suojelualueeseen sl 638 (Uudenkaupungin saaristo).

Alueella on voimassa oikeusvaikutteinen yleiskaava, joka on vahvistettu 15.3.1994. Yleiskaavassa luotsituvan alue on osoitettu vesiliikenteen alueeksi (LV).

Alueella ei ole asemakaavaa.

MUUT SELVITYKSET

Luotsivartiotupa on osa valtakunnallisesti merkittävää rakennettua kulttuuriympäristöä (RKY 2009) Lyökin tunnusmajakka ja luotsiasema. Alueen kohdekuvauksessa mainitaan mm: *"Lyökin luotsiasema vuodelta 1893 sijaitsee Uudenkaupungin saaristossa Ylötynkari -nimisen saaren Lienuksenniemessä noin neljä merimailia eteläkaakkoon Lyökin tunnusmajakasta. Valkoiseksi maalattu vartiotupa on yksikerroksinen puurakennus, jossa on suhteellisen korkea tähystystorni ja päätykuisti. Luotsivartiotupa on alkuperäisellä näköalapaikallaan avoimessa maastossa."*

Luotsivartiotupa on huomioitu Museoviraston tekemässä Meriväyliä rakennusperintöä koskevassa inventoinnissa Meriväyliä rakennusperintö (2009). Inventoinnissa todetaan muun muassa seuraavasti: *"Yksikerroksinen, kookkaalla tähystystornilla varustettu*

rakennus on tyypillinen 1800-luvun lopun luotsivartiotupa. Lyökin vartiotupa on säilyttänyt historiallisen hahmonsensa ja tilajakonsa. Sisä- ja ulkopintojen materiaalit ja työnjälki viittaavat kuitenkin 1900-luvun lopulla tehtyihin korjauksiin. Luotsiaseman ulkorakennukset ovat tuhoutuneet. Myös lähiympäristö on muuttunut huomattavasti. Vartiotuvan sijainti ja maisema-asema ilmentävät kuitenkin sen historiallista tehtävää. Lyökin luotsiasema on hyvä esimerkki Saaristomeren alueelle tyypillisestä luotsiasemarakentamisesta.”

Varsinais-Suomen alueellinen vastuumuseo on inventoinut kohteen ja todennut sillä olevan rakennushistoriallista, historiallista ja ympäristöllistä arvoa.

Rakennuksen korjauksen ja ELY-keskukselle toimitetun rakennusperinnön hoitoavustushakemuksen yhteydessä omistajat ovat selvittäneet rakennuksen historiaa ja kuntoa.

Neuvottelu suojelumääräyksistä 23.10.2019

Suojelumääräyksistä järjestettiin paikalla käynti ja neuvottelu, joista on laadittu muistio. Neuvottelussa todettiin, että rakennuksessa tehty viimeisin korjausvaihe on palauttava, restauroiva, säilymistä edistävä ja arvoja säilyttävä. Korjaukset ovat muuttaneet huonetilajakoa, joka on ehdotettu suojeltavaksi Museoviraston lausunnossa. Keittiön päähän on rakennettu uusi väliseinä erottamaan keittiön päädystä kylpyhuonetilan, jonka rakennustyöt ovat tekeillä. Tuvan seinään on tehty aukko (ovi keittiöön). Keskusteltiin rakennuksen asemasta maisemassa ja siitä, miten se voitaisiin huomioida.

ELY-KESKUKSEN PÄÄTÖS

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus määrää Uudenkaupungin kaupungin kiinteistöllä Lyökin luotsiasema 895-474-1-39 sijaitsevan luotsivartiotuvan suojeltavaksi rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain (498/2021) nojalla.

Suojelun kohdentuminen

Lyökin luotsivartiotuvan säilyminen tulee turvata. Suojelu koskee rakennuksen ulkoasua ja rakennusrunkoa. Sisätiloissa suojelu koskee alkuperäisiä huonetilajakoa (pois lukien keittiön ja kylpyhuonetilan muutos), sisäkattoja ja alkuperäisiä ovia.

Rakennuksen ulkoasu muodostuu julkisivun ja vesikaton rakennusosista, yksityiskohdista, materiaaleista ja väriyksestä. Julkisivuaukkoihin liittyvät rakennusosat eli ikkunat ja ovet sisäpuolisine osineen sekä portaat ovat ulkoasuun liittyvä kokonaisuus.

Rakennusrungolla tarkoitetaan perustuksia, ulkoseinää, muurattuja tai hirsisiä kantavia väliseiniä tai muita tukirakenteita, kuten pilareita ja palkistoja, ala-, väli- ja yläpohjia. Vanhat kattolankut ja kuistin säilyneet lankkulattiat ovat osa ala-, väli- tai yläpohjarakennetta.

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus antaa seuraavat suojelumääräykset:

1. Suojeltua rakennusta ei saa purkaa.
2. Rakennusta tulee hoitaa ja käyttää niin, että kokonaisuuden kulttuurihistoriallinen arvo säilyy. Korjaus- ja muutostöiden tulee perustua rakennuksen historian, alkuperäistoteutuksen, muutosvaiheiden ja säilyneisyyden hyvään tuntemukseen.
3. Rakennuksen ja rakennusrunko sekä siihen kuuluvat alkuperäiset tai niitä vastaavat rakennusosat, yksityiskohdat ja materiaalit tulee säilyttää. Rakennusosia tulee korjata ja tarvittaessa uusia siten, että rakenteet, materiaalit ja työtavat vastaavat säilynyttä alkuperäistoteutusta tai ovat muuten rakennuksen ominaispiirteisiin sopivia. Palauttavat muutokset ovat mahdollisia.
4. Sisätilojen tilajako tämän päätöksen kohdassa "suojelun kohdentuminen" määritellyllä tavalla tulee säilyttää.
5. Muutoksissa ja rakentamis- ja korjaustöissä on asiantuntijana kuultava Museovirastoa. Museovirasto antaa ohjeita suojelumääräysten soveltamisesta.
6. Luovuttaessaan suojeltavaksi määrätyn rakennuksen tai kysymyksessä olevan kiinteistön kokonaan tai osittain, luovuttajan on luovutuskirjaan otettavalla maininnalla tai muutoin todistettavasti ilmoitettava saajalle tästä päätöksestä.
7. Jos suojeltavaksi määrätty rakennus on vahingoittunut tai tuhoutunut, rakennuksen omistajan on ilmoitettava siitä viipymättä elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskukselle.
8. Lisäksi on noudatettava mitä rakennusperinnön suojelemisesta annetussa laissa (498/2010) on vielä säädetty.

Perustelut luotsivartiotuvan suojelemiselle

Lyökin luotsivartiotupa on valtakunnallisesti merkittävää merenkulun kulttuuriperintöä. Ensimmäiset maininnat Uudenkaupungin Lyökinsalmen luotsipaikasta ovat vuodelta 1734. Vuonna 1893 valmistunut Lyökin luotsivartiotupa liittyy myöhempään, 1850-luvulla alkaneeseen keskusjohtoisen luotsauksen kehittämiseen. Yksikerroksinen, pienikokoinen, kookkaalla tähystystornilla varustettu rakennus on Saaristomeren alueelle tyypillinen 1800-luvun lopun luotsivartiotupa. Lyökin luotsivartiotupa on säilyttänyt historiallisen hahmonsensa ja tilajakonsa. Rakennus on säilyttänyt tyypilleen ominaisen vaalean värityksen. Vaikka luotsiaseman ulkorakennukset ovat tuhoutuneet, ilmentävät luotsivartiotuvan sijainti ja asema maisemassa kuitenkin sen historiallista tehtävää.

Rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain 3 §:n 1 momentin mukaan rakennusperinnön säilyttämiseksi voidaan suojella rakennuksia, rakennelmia, rakennusryhmiä tai rakennettuja alueita, joilla on merkitystä rakennushistorian, rakennustaiteen, rakennustekniikan, erityisten ympäristöarvojen tai rakennuksen käytön tai siihen liittyvien tapahtumien kannalta. Lyökin luotsivartiotuvalla on rakennusperintölain 3

§:n 1 momentissa tarkoitettua kulttuurihistoriallista merkitystä rakennushistorian, rakennustaiteen ja rakennuksen käytön kannalta.

Lyökin luotsivartiotuvalla on rakennustyyppinsä ja ilmiönsä edustajana rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain 2 §:n 3 momentissa tarkoitettua valtakunnallista merkitystä.

Lyökin luotsivartiotupa on säilyttänyt kulttuurihistoriallisesti merkittäviä erityispiirteitään ja se on edelleen hyvä esimerkki 1800-luvun merenkulkuun liittyvästä rakennusperinnöstä. Se on edustava esimerkki valtiojohtoisen luotsaustoiminnan historiasta ja rakennustavasta. Yhdessä Lyökin pookin kanssa ne ovat tärkeä osa paikallista merenkulun historiaa.

Lyökin luotsivartiotuvalla on merenkulun kulttuurihistoriaan sekä luotsilaitoksen rakennushistoriaan ja arkkitehtuuriin liittyvää historiallista merkitystä. Rakennuksella on rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain 8 §:n tarkoittamaa kulttuurihistoriallista merkitystä ainakin edustavuuden, historiallisen todistusvoiman ja historiallisen kerroksisuuden näkökulmasta (kohdat 3, 5, 6).

Lyökin luotsivartiotupa on yhdessä Lyökin pookin kanssa valtakunnallisesti merkittävää rakennettua kulttuuriympäristöä (RKY 2009, Lyökin tunnusmajakka ja vartiotupa).

Lyökin luotsivartiotupa on huomioitu Museoviraston vuonna 2009 julkaisemassa inventoinnissa Meriväyliä rakennusperintö.

Rakennuksen tilajako ei ole säilynyt täysin alkuperäisenä ja nykyisten omistajien aikana on tehty keittiön ja kylpyhuoneen muutokset. Sisätiloissa suojeleminen on siten rajattu koskemaan alkuperäisiä huonetilajakoa (pois lukien keittiön ja kylpyhuonetilan muutos).

Museoviraston lausunnossa esiin nostettu kohteen asema maisemassa pystytään luontevimmin turvaamaan kaavoituksen keinoin, esimerkiksi ranta-asemakaavan laadinnan yhteydessä.

Kohde on huomioitu maakuntakaavassa ja se sijaitsee oikeusvaikutteisen yleiskaavan vesiliikenteen alueella (LV). Vuodelta 1994 oleva yleiskaava on kohteen osalta vanhentunut, eikä kaupungin lausunnossa tai kaavoituskatsauksessa ole mainintaa alueen vireillä olevasta tai tulevasta asemakaavoituksesta. Kohde sijaitsee rannalla, joten maanomistajan on mahdollista laadituttaa alueelle ranta-asemakaava. Rakennussuojelusta asemakaava-alueella on säädetty maankäyttö- ja rakennuslaissa.

Rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain 2 §:n 3 momentin mukaan asemakaava-alueella oleva rakennus voidaan suojella rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain nojalla kuitenkin silloin, kun kohteella on valtakunnallista merkitystä, rakennuksen säilymistä ei voida riittävästi turvata maankäyttö- ja rakennuslain säännösten nojalla tai kohteen suojelemaan on erityisiä syitä asemakaavoitustilanteen vuoksi.

Rakennusperinnön suojelemisesta annetussa laissa asetetut suojeleminen edellytykset täytyvät kohteen osalta. Koska kohteella on valtakunnallista

arvoa ja tällä päätöksellä suojellaan myös sisätiloja, voidaan suojelun välineenä käyttää rakennusperinnön suojelemisesta annettua lakia, vaikka alue tulevaisuudessa asemakaavoitettaisiinkin. Näin ollen Lyökin luotsivartiotupa on perusteltua suojella rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain nojalla.

Sovelletut oikeusohjeet

Laki rakennusperinnön suojelemisesta (498/2010) 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 12, 19 ja 21 §

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen tyytymätön saa hakea muutosta valittamalla Turun hallinto-oikeuteen. Valitusosoitus on liitteenä.

Yksikönpäällikön sijaisena,
ylitarkastaja

Päivi Valkama

Ylitarkastaja

Kirsti Virkki

Merkintä sähköisestä hyväksynnästä on asiakirjan lopussa.

JAKELU

Saantitodistuksin

Harri Raitio
Henri Raitio
Kristian Raitio
Markus Raitio
Mirva Wessman-Raitio

Kirjeitse

Aila Kurki
Jouni Leppänen
Lyökin kalastuskunta c/o Salla Supponen

Sähköpostitse:

Ympäristöministeriö
Museovirasto
Varsinais-Suomen alueellinen vastuumuseo
Uudenkaupungin kaupunki, kaavoitus- ja rakennusvalvontaviranomaiset
Varsinais-Suomen ELY-keskus / Liikenne ja infrastruktuuri -vastuualue
Varsinais-Suomen liitto
Maanmittauslaitos (päätöksen saatua lainvoiman, RakPL 12 §)

LIITTEET

Kartta
Valitusosoitus

LIITE

Rakennussuojelu

- Suojeltava rakennus (100798385T)

0 10 20
m

1:1 000

Koordinaatioto: ETRS TM35FIN
Varsinais-Suomen ELY-keskus

HUOM! Kartan tausta-aineistot ja
kiinteistörajat ohjeellisia

LIITE

VALITUSOSOITUS

Valitusviranomainen

Tähän päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta Turun hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen. Valituskirjelmä osoitetaan valitusviranomaiselle ja se on toimitettava valitusajassa Turun hallinto-oikeuden kirjaamoon.

Valitusaika

Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusaikaa laskettaessa tiedoksisaantipäivää ei oteta lukuun. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusaika jatkuu vielä seuraavana arkipäivänä.

Tavallinen tiedoksianto toimitetaan postitse kirjeellä vastaanottajalle. Vastaanottajan katsotaan saaneen asiasta tiedon seitsemäntenä päivänä kirjeen lähettämisestä, jollei muuta näytetä. Tavallisessa sähköisessä tiedoksiannossa vastaanottajan katsotaan saaneen asiasta tiedon kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä.

Jos on kysymyksessä sijaistiedoksianto, päätös katsotaan saadun tiedoksi, ellei muuta näytetä, kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä. Viranomaisen tietoon asian katsotaan tulleen kirjeen saapumispäivänä.

Valituksen sisältö

Valituskirjelmässä on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi sekä perusteet, joilla muutosta vaaditaan
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan
- valittajan nimi, kotikunta ja puhelinnumero
- postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää.

Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa, asiamiehensä tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustajansa taikka jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, valituskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi, kotikunta, postiosoite ja puhelinnumero.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä hallintotuomioistuimelle.

Valituksen liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä

- päätös, johon haetaan muutosta valittamalla, alkuperäisenä tai jäljennöksenä valitusosoituksineen
- tiedoksisaantitodistus tai muu selvitys valitusajan alkamisajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle
- asiamiehen valtakirja, jos asiamies ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja.

Valituksen toimittaminen perille

Valituksen voi toimittaa henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä, sähköisellä tiedonsiirtomenetelmällä taikka asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Valituksen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Valituksen on saavuttava valitus viranomaiselle virka-aikana ennen 30 päivän valitusajan päättymistä. Sähköisen asiakirjan tulee olla perillä siten, että se on hallinto-oikeuden

käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä siten, että viestiä voidaan käsitellä valitusajan viimeisenä päivänä ennen kello 16.15.

Hallinto-oikeuden kirjaamon virka-aika on maanantaista perjantaihin kello 8.00-16.15.

Valituksen voi tehdä myös hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelussa osoitteessa <https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Turun hallinto-oikeuden yhteystiedot:

postiosoite: PL 32, 20101 TURKU
käyntiosoite: Sairashuoneenkatu 2-4, TURKU
puhelinvaihe: 029 56 42400
telefax: 029 56 42414
sähköpostiosoite: turku.hao@oikeus.fi

Oikeudenkäyntimaksu

Asian käsittelystä hallinto-oikeudessa peritään tuomioistuinmaksulain (1455/2015) nojalla oikeudenkäyntimaksu. Maksun suuruus on 270 euroa. Tuomioistuinmaksulaissa on erikseen säädetty tapauksista, joissa maksua ei peritä.

Tuomioistuinmaksulaki:

<https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2015/20151455?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=tuomioistuinmaksulaki#P5>

Tuomioistuinmaksulain (1455/2015) nojalla annettu oikeusministeriön asetus (1122/2021) maksujen tarkistuksesta on tullut voimaan 1.1.2022.

Asetuksen 1 §:n mukaan oikeudenkäyntimaksu hallinto-oikeudessa on tällä hetkellä 270 euroa. Ajantasainen tieto oikeudenkäyntimaksuista löytyy täältä:

<https://oikeus.fi/tuomioistuimet/fi/index/asiointijulkisuus/maksut/oikeudenkayntimaksuthallinto-oikeudessa.html>

Tämä asiakirja VARELY/5901/2015 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument VARELY/5901/2015 har godkänts elektroniskt

Esittelijä Virkki Kirsti 13.07.2023 10:41

Ratkaisija Valkama Päivi 13.07.2023 10:41